

A vibrant tropical scene featuring a large, white, three-dimensional cross standing on a rocky outcrop. Water cascades down from the base of the cross, forming a waterfall that splashes into a pool of water at the bottom. The background is filled with lush greenery, including numerous palm trees and dense foliage, under a bright, slightly hazy sky. The overall atmosphere is serene and spiritual.

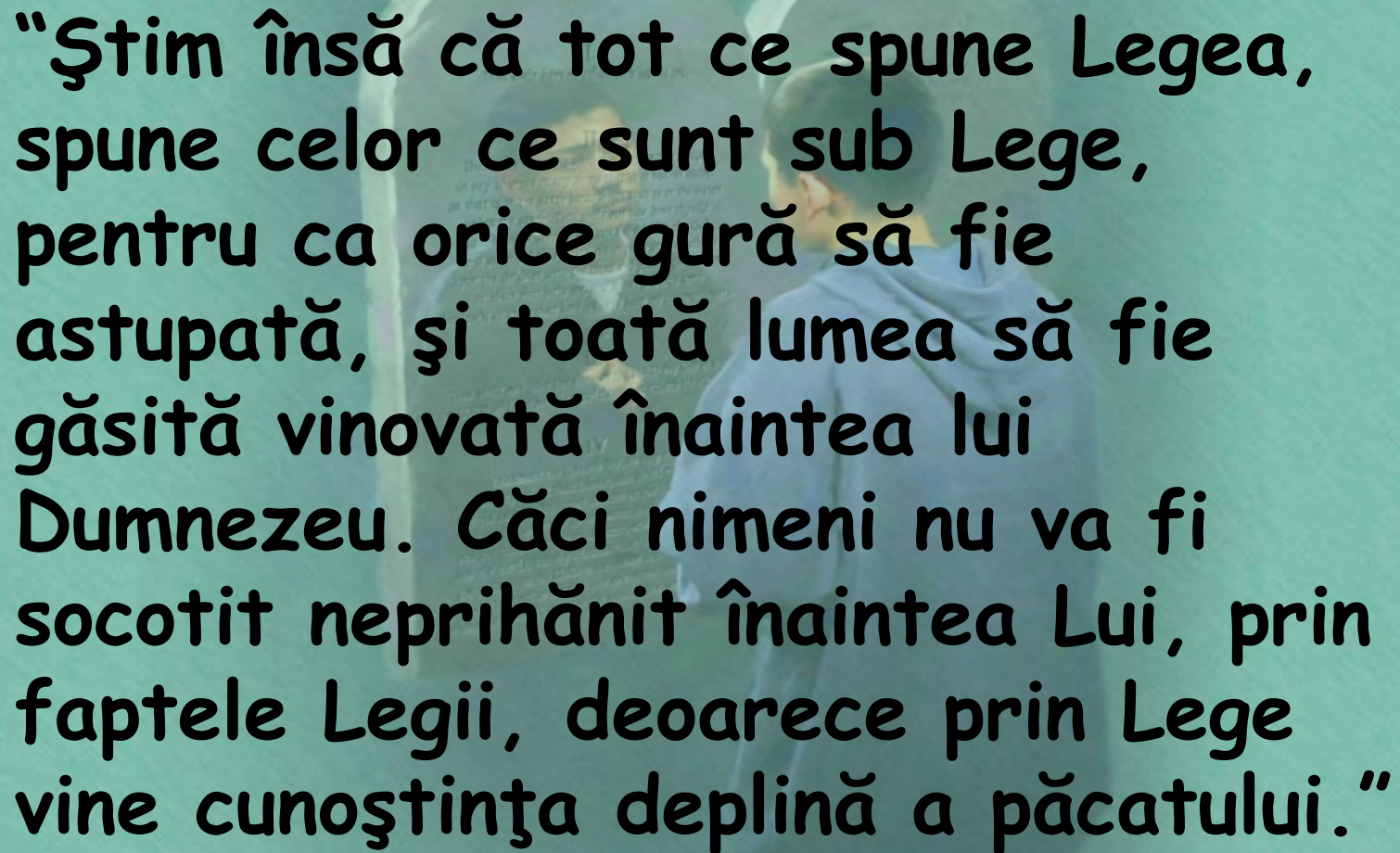
ÎNDREPTĂȚIREA PRIN CREDINȚĂ

Studiul 4 pentru 28 octombrie 2017

„Pentru că noi credem că
omul este socotit
neprihănit prin credință,
fără faptele Legii.”
(Romani 3:28)

”

“Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.”

CE ESTE LEGEA?

Legea este *Toráh* (în special Pentateucul și, prin extensie, întreg Vechiul Testament).

LA CE NE FOLOSEȘTE LEGEA?

- Descoperă omului păcatul și vina înaintea lui Dumnezeu.
- Nu poate, în niciun fel, să ne elimine vina sau să ne îndreptățească înaintea lui Dumnezeu.
- Ne arată calea de a obține iertarea (de exemplu: sistemul ritualic al sanctuarului).
- Ne arată caracterul lui Dumnezeu.

“Dar acum s-a arătat o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și proorocii - și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

Legea ne arată că toți suntem păcătoși și suntem scoși din slava lui Dumnezeu.

În plus, în Vechiu Testament, Dumnezeu deja a arătat modul în care ne va salva.

Totuși, până ce nu a venit Isus nu am putut înțelege pe deplin această salvare.

Cu toate că toți suntem păcătoși, toți putem fi mântuiți prin credința în Isus.

Numai cei neprihăniți, care ascultă pe deplin de lege, pot fi acceptați de neprihănirea lui Dumnezeu.

Niciunul dintre noi nu este neprihănit, și nici nu poate fi.

RESPINS: Păcătosul nu îndeplinește neprihănirea cerută de Dumnezeu (ascultarea de lege)

Păcătosul se prezintă înaintea lui Dumnezeu cu propria lui „neprihănire”

Isus se prezintă înaintea lui Dumnezeu cu neprihănirea Sa

Păcătosul Îl acceptă pe Isus prin credință

ACCEPTAT: Neprihănirea lui Isus este acceptată în locul neprihănilor păcătosului

Isus a trăit o viață neprihănită. Acest fel de viață este acceptat de Dumnezeu.

Când păcătosul acceptă prin credință jertfa lui Isus, Dumnezeu acceptă viața neprihănită a lui Isus în locul vieții păcătosului, iar acesta din urmă este declarat neprihănit.

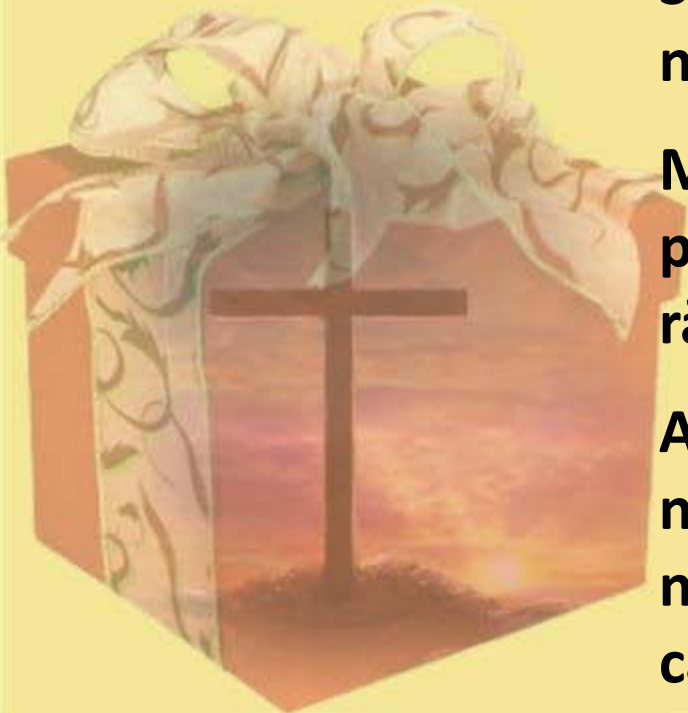
“Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.”

Romani 3:24

Suntem îndreptățiți când suntem declarați neprihăniți de către Dumnezeu.

Mijlocul pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru a ne declara neprihăniți este răscumpărarea prin moartea lui Isus.

Această declarație de îndreptățire nu are nimic de a face cu ceea ce noi putem face; noi nu o merităm. Ne este oferită numai prin har, ca o favoare din partea lui Dumnezeu.

“Pe El Dumnezeu L-a rânduitor mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu; pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât, să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus. Unde este dar pricina de laudă? S-a dus. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu; ci prin legea credinței.”

CAPACUL ISPĂȘIRII

Capacul ispășirii (capacul chivotului) se interpunea între manifestarea lui Dumnezeu dintre heruvimi și lege.

Astfel, Isus se interpune între păcătos și Dumnezeu pentru ca să se îndeplinească îndreptățirea divină, iar păcătosul să fie acceptat prin credința sa în Isus.

Dumnezeu este neprihănit și aceasta este singura soluție pentru a împlini îndreptățirea divină cerută de lege, și să accepte, în plus, și pe păcătos.

“Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.”

Romani 3:28

Faptele nu au nimic de a face cu îndreptățirea, pentru că nu putem face nimic ca să fim îndreptățiți.

Îndreptățirea se primește numai prin credința în sacrificiul ispășitor al lui Hristos.

Îndreptățirea prin credință ne scutește de păzirea legii? Nicidecum, deoarece acela care a fost iertat cum va mai continua să păcătuiască (pentru că păcatul este călcarea legii)?

EXEMPLU PRACTIC

Legea circulației spune că atunci când un semafor este roșu, vehiculele trebuie să oprească.

Ai condus în ciuda semaforului roșu și lovești o altă mașină. Pe lângă plata daunelor, primești și o amendă pentru încălcarea legilor de circulație.

Scrii o scrisoare Inspectorului șef de circulație recunoscându-ți greșeala și cerându-i să îți ierte amenda.

După un timp, nu primești amenda și afli că cineva a făcut dispărută această amendă, ca și cum tu nu ai fi încălcat niciodată legea.

În acest fel legea lui Dumnezeu ne arată ceea ce trebuie și ceea ce nu trebuie să facem pentru binele nostru și al celorlalți.

Când o încălcăm, suferim consecințele.

Când ne legăm de Isus prin credință și îi cerem iertare, păcatele noastre sunt șterse prin harul Său, așa încât apărem înaintea lui Dumnezeu ca și cum nu am fi păcătuit niciodată.

Această iertare nu înseamnă că putem să tot trecem pe roșu de acum înainte, ci că trebuie să continuăm să păzim legea, atât cea a circulației, cât și legea divină.

„Îndreptățirea este ascultarea de Lege. Legea cere dreptate și, în fața legii, păcătosul trebuie să fie neprihănit. Dar este incapabil să fie. Singurul mod de a obține neprihănirea este prin credință. Prin credință, poate prezenta înaintea lui Dumnezeu meritele lui Hristos și Domnul pune ascultarea lui Hristos în contul păcătosului. Neprihănirea lui Hristos este acceptată în locul eșecului omului, și Dumnezeu primește, iartă și îndreptățește sufletul credincios și pocăit, îl tratează ca și cum ar fi neprihănit, îl iubește cum își iubește Fiul.”